गरणम्,	गारणम्,	जिगीर्षणम्,	जेग्रीयणम्;
गृत्वा,	गारयित्वा,	जिगीर्षित्वा,	जेग्रीयित्वा;
प्रगृत्य,	सङ्गार्य,	सञ्जिगीर्ष्य,	सञ्जेग्रीय्य;
गारम् २, गृत्वा २,	गारम् २, गारयित्वा २,	जिगीर्षम् २, जिगीर्षित्वा २,	जेग्रीयम् २; जेग्रीयित्वा २.

(421) "गृ विज्ञाने" (X-चुरादिः-1708. सक. सेट्. आत्म.) आकुस्मीयः।

'ज्ञाने गारयते, गिरेन्निगरणे, शब्दे गृणाति त्रयं
युक्तं, ग्रो गरतीति सेकविषये ह्रस्वान्तधातोः शपि।' (श्लो. 33) इति देवः।

गारकः-रिका, गारयिता-त्री, [A]गारितम्-तः-तवान्; इत्यादीनि सेचनार्थकभौवादिकगृधातुवत् (420) ण्यन्ताद्रूपाणि सर्वाणि बोध्यानि। ण्यन्तात् सनि तु—

जिगारयिषकः-षिका,	ईषज्जिगारयिषः-दुर्जिगारयिषः-सुजिगारयिषः;
जिगारयिषिता-त्री,	जिगारयिष्यमाणः;
[1]जिगारयिषमाणः,	जिगारयिषः;
जिगारयिषिष्यमाणः,	जिगारयिषितुम्;
जिगारयिट्-जिगारयिषौ-जिगारयिषः,	जिगारयिषा;
जिगारयिषितः-तवान्,	जिगारयिषणम्;
जिगारयिषुः,	जिगारयिषित्वा;
जिगारयिषितव्यम्,	प्रजिगारयिष्य;
जिगारयिषणीयम्,	जिगारयिषम् २;
जिगारयिष्यम्,	जिगारयिषित्वा २.

इति रूपाणीति विशेषः।

(422) "गृज शब्दार्थः" (I-भ्वादिः-248. सक. सेट्. पर.)

'गर्जेद् गृज्जेद् गजेद् गज्जेच्छब्दने गाजयेण्णिचि॥' (श्लो. 59) इति देवः।

---

1. 'आकुस्मादात्मनेपदिनः' (गणसूत्रं चुरादौ) इति वचनात् ण्यन्तात् आत्मनेपदमेव।

A. 'इत्यादि वाद्यशतदेवनमध्य एव
लोकः समालपदगारितकृष्णवीर्यः।' धा. का. 3-37.